

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/103/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114224924
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114224924.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Anny Ilčinovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v právnej veci žalobkyne: M. E., nar. XX. XX. XXXX, K. X, právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, Bratislava, v konaní o neplatnosť právneho úkonu a o bezdôvodné obohatenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 17C/316/2014-36 zo dňa 22. 12. 2014 takto jednohlasne

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania 83,76 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Igora Šafranka v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie 1 286,36 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zaviazal žalovaného nahradiť žalobkyni trovy konania predstavujúce náklady právneho zastúpenia 284,42 Eur a tieto uhradiť na účet právneho zástupcu žalobkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zaviazal žalovaného zaplatiť štátu na účet Okresného súdu Prešov súdny poplatok 77,18 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že predmetom konania je nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia 1 286,36 Eur zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktorá má obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a majú zakladať absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy. Konštatoval, že zmluva o poskytnutí revolvingového úveru zo dňa 07. 05. 2008 je spotrebiteľskou zmluvou, pričom v predmetnej zmluve absentujú povinné náležitosti v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g), i), j) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa v čase podpísania zmluvy nemala vedomosť o výške skutočne poskytnutého úveru (žalobkyňa prišla s požiadavkou o poskytnutí pôžičky 50 000 Sk a žalovaný vyplnil údaje o schválenom revolvingovom úvere pod bodom 6, kde aj priamo sa uvádza „nevypíňajte“, kde už uviedol výšku skutočne poskytnutého úveru 33 000 Sk). Žalobkyňa nemala záujem uzatvárať revolvingový úver, prišla za žalovaným s požiadavkou o poskytnutie pôžičky 50 000 Sk a s týmto vedomím aj podpisovala zmluvu. V zmluve sa preto nachádzajú odlišné údaje, ktoré vypísal žalovaný a nekorešpondujú s údajmi a požiadavkou žalobkyne zo dňa 28. 04. 2008. Ide preto o úplne novú zmluvu a takýto návrh k novej zmluve žalobkyňou ani nebol prijatý. Žalovaný si teda nevyžiadala od žalobkyne prejav prijatia a pokiaľ na predtlačí od žalobkyne žiadal podpis dlžníka bez vyplnenia údajov v časti bodu 6 zmluvy práve o schválenom revolvingovom úvere, skôr než rozhodol o

výške a podmienkach zmluvy o úvere, nemožno takýto postup považovať za prijatie návrhu zmluvy, lebo chýba zo strany dlžníka akceptácia takéhoto návrhu. Navyiac na uvedenej zmluve chýba údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver.

Mal za preukázané, že v uzatvorenej zmluve bola stanovená ročná úroková sadzba 79,48 %, predpokladané RPMN 66,44 % a ročná úroková sadzba revolvingu 27,22 % (správne 72,22 %; poznámka odvolacieho súdu). Uviedol, že zmluvné podmienky, za ktorých žalovaný schválil revolvingový úver, t. j. úroková sadzba úveru 79,48 % a cena úveru 71 748 Sk pri poskytnutom úvere 33 000 Sk sú neakceptovateľné, v rozpore so zákonom, keď niekoľko násobne prevyšujú odplatu požadovanú obvykle na finančnom trhu. Z tohto hľadiska takáto zmluvná podmienka je neprijateľná a je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle ust. § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Dospel k záveru, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania neobsahuje povinné náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, čo podľa názoru súdu má za následok, že poskytnutý úver je bezúčinný a bez poplatkov. Súd preto vyhovel žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia, teda, aby žalovaný vrátil žalobkyni rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 1 095,40 Eur (33 000 Sk) a sumou zaplatenou zo strany žalobkyne, t. j. uhradenými 36.splátkami po 66,16 Eur, t. j. v sume 2 381,76 Eur. Preto súd zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 1 286,36 Eur (2 381,76 Eur - 1 095,40 Eur).

K žalovaným vznesenej námietke premlčania súd uviedol, že nárok nie je premlčaný, lebo za premlčaciu lehotu považuje plynutie 10-ročnej lehoty podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorá začala plynúť odo dňa, keď došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu a tým je deň 07. 05. 2008. Žalovaný poznal skutkové okolnosti, z ktorých vychádzal, poznal ich aj v čase vzniku, napriek tomu, že vedel, že takáto zmluva nie je v poriadku, nedošlo k prijatiu nového návrhu, a teda k platnému uzavretiu takejto zmluvy. Žalovaný prijal finančné prostriedky nad poskytnutý úver; dopustil sa bezdôvodného obohatenia, a konal úmyselne. Je dôvodné predpokladať, že spotrebiteľ sa nedozvie o tom, že zmluva má vady predtým než sa bude dopytovať subjektu znalého veci, ktorým sú spotrebiteľské združenia a takto postupovala aj žalobkyňa, ktorá sa až po oboznámení sa s touto zmluvou a jej vyhodnotení na spotrebiteľskom združení HOOS dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia. Z vyššie uvedených dôvodov, keď súd nepovažoval za dôvodnú námietku premlčania zo strany žalovaného a konštatoval vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, súd zaviazal žalovaného, aby vydal žalobkyni bezdôvodné obohatenie do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a žalobkyni, ktorá mala v konaní plný úspech priznal náhradu trov konania predstavujúcich trovy právneho zastúpenia.

S poukazom na skutočnosť, že žalobkyňa je v konaní oslobodená od zaplatenia súdneho poplatku a súd jej žalobe vyhovel, zaviazal na úhradu súdneho poplatku vo výške 77,18 Eur (6 % z 1 286,36 Eur) žalovaného.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný odôvodňujúc, že vydaný rozsudok je nepreskúmateľný. Rozsudok neobsahuje žiadne zdôvodnenie, ktoré by stručne a výstižne vysvetlilo prečo a na základe čoho vlastne súd považuje ním označené ustanovenia zákona za kogentné do tej miery, ktoré nepripúšťajú spôsob vzniku zmluvy medzi účastníkom konania. Žalovaný tvrdí, že závery súdu týkajúce sa uzatvárania zmluvy o revolvingovom úvere v napadnutom rozsudku nie sú dôvodnými a zákonnými. V otázke vzniku zmluvy sa súd nevysporiadal so všetkými predpokladmi, ktoré boli relevantné z hľadiska posúdenia danej otázky, teda či došlo k vzniku zmluvy ako právneho úkonu. Vo všeobecnosti je potrebné s ohľadom na spôsob konštituovania právneho vzťahu veriteľa a dlžníka a špecifickosť formy právneho úkonu zakladajúceho právny vzťah medzi účastníkmi, potrebné rozlišovať dve základné skupiny ustanovení, ktoré sú uvedené na ľicnej a rubovej strane listiny označenej ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru. Jedná sa o skupinu tých ustanovení, ktoré vymedzujú a definujú spôsob a podmienky, za ktorých dochádza k uzavretiu zmluvy, pričom tieto ustanovenia sa vzťahujú výlučne na predzmluvnú fázu vzťahu dlžníka a veriteľa. Ide najmä o ustanovenia obsiahnuté v čl. 1 (základné ustanovenia), konkrétne ods. 1 bod 2, ustanovenia obsiahnuté v čl. 2 (uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere a čerpanie úveru), konkrétne ods. 1, 2.1 a 2.2 a ustanovenia obsiahnuté v čl. 3 (celková výška úveru), konkrétne bod 3.3. Bez ohľadu na to, akým spôsobom sú tieto ustanovenia

inkorporované na rubovej strane listiny, predstavujú spôsob a podmienky, za ktorých dochádza k vzniku zmluvného vzťahu. Žiaden z údajov uvedených dlžníkom v bode 5 žiadosti nie je sám o sebe návrhom na uzavretie zmluvy bez toho, aby obsah tohto návrhu netvorili aj niektoré ustanovenia zahrnuté na rubovej strane žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. V súlade s vyššie uvedeným došlo k prijatiu návrhu na uzavretie zmluvy, ktoré prijatie je vyjadrené podpisom zmluvy a vymedzením jej predmetu v bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca podaním žiadosti požiadal o poskytnutie úveru a schválenú výšku úveru aj akceptoval. Zmena údaju o výške splátky, o ročnej úrokovej sadzbe, o údaji o RPMN a tiež údajoch o zmluvnej odmene, nie je zmenou návrhu, pretože pri podaní žiadosti sa už vychádza z toho, že môže dôjsť k schváleniu úveru v nižšej výške. Žalobca podaním žiadosti požiadal o schválenie úveru, pričom z hľadiska ustanovení zákona, ide o žiadosť o poskytnutie maximálnej výšky úveru, tzn. úverového rámca s tým, že tento maximálny rámec nemusí byť schválený v požadovanej výške, ale aj v nižšej. Žalobca túto skutočnosť nielenže akceptoval (podaním žiadosti), ale aj svojim následným správaním. Vôľa účastníkov zmluvného vzťahu súd zjavne nezaujímala, hoci ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka výslovne uvádza, že pri výklade právnych úkonov súd prihliada na vôľu účastníkov. Súd nesprávne posudzoval aj plynutie premičacej doby, naviac v konaní nebolo preukázané, aby sa žalobca o údajnom bezdôvodnom obohatení dozvedel od nejakého združenia či známeho. Žalovaný napadá aj výšku trov právneho zastúpenia, ktorej náhrada bola žalobcovi priznaná. Poukazuje na to, že cesta Svidník - Prešov a späť je 2 x 54 km, t. j. 108 km a nie 120 km. Rozdiel, ktorý nemá opodstatnenie je 12 km. Tento rozdiel však má za následok nesprávnosť výpočtu náhrady za spotrebu PHN, náhrady za použitie vozidla. Priemerná výška ceny nafty v mesiaci december 2014 bola 1,229 Eur. Rozdiel oproti cene, z ktorej vychádza priznaná náhrada má za následok nesprávnosť vyúčtovanej náhrady za spotrebované pohonné hmoty. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol a zaviazal žalobcu k náhrade trov konania.

Žalobkyňa navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalovaného vo veci samej nie je opodstatnené.

Z predloženej zmluvy č. 8300007618 (č. I. 4 spisu) je možné ustáliť, že účastníci konania uzatvorili individuálne špecifikovanú zmluvu o revolvingovom úvere. Ako vyplýva z predtlaču zmluvy žalobkyňa súčasne jedným a tým istým podpisom na zmluve sa podpísala aj pod tú časť predtlaču listiny, ktorá je označená ako bod 6 - údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypíňajte). Teda, ak chcela žalobkyňa získať úver, čo bolo primárne jej pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu so žalovaným, nemala na výber a musela podpísať predloženú predtlač listiny obsahujúcu v sebe tiež náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade žalobkyňa nemala záujem uzatvárať revolvingový úver, ale žiadala žalovaného o poskytnutie pôžičky 50 000 Sk a s týmto vedomím aj podpísovala zmluvu (viď výpoveď žalobkyne, č. I. 23 spisu). Odlišné údaje, ktoré vypísal sám žalovaný v bode 6 zmluvy nekorešpondujú s údajmi a požiadavkou žalobkyne zo dňa 28. 04. 2008. V tomto prípade sa tak dá usudzovať o nedostatku vôle konajúcej osoby spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalovaným ako bol primárne vo sfére jeho záujmu.

Okrem vyššie uvedeného toho konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere má navyše znaky nekalosti, čo nie je v súlade so zásadou dobrých mravov uplatňovanou v spoločnosti.

Podľa ust. § 3ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

Odvolačný súd v tejto súvislosti predovšetkým zdôrazňuje tú skutočnosť, že úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak uzavrel, že zmluvne „dojednaný“ úrok za poskytnutý úver 79,48 % a 72,22 % za poskytnutý revolving ročne je v rozpore s dobrými mravmi, pretože viac ako 6-násobne prevyšuje priemerné úrokové miery podobného úveru v čase uzavretia zmluvy o úvere. Odvolačný súd zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods.1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú. Odvolačný súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31. 07. 2009. Ak dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak sa dostáva do rozporu so zákonom a takéto klauzuly sú neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Pokiaľ ide o skutočnosť, že prvostupňový súd nepriznal úroky z úveru vôbec, a teda nemoderoval výšku úrokov, odvolačný súd na podporu uvedeného poukazuje na článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), v zmysle ktorej členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Z uvedeného článku vyplýva, že vnútroštátne súdy sú povinné iba neuplatniť nekalú podmienku, aby nebola záväzná pre spotrebiteľa, nemôžu však zmeniť jej obsah. Táto zmluva totiž musí v zásade existovať ďalej bez akejkoľvek zmeny okrem odstránenia nekalých podmienok, pokiaľ je jej ďalšia existencia možná v súlade s pravidlami vnútroštátneho práva. Pokiaľ by vnútroštátny súd mohol meniť obsah nekalých podmienok, ktoré sú uvedené v takýchto zmluvách, mohlo by sa tým ohroziť splnenie dlhodobého cieľa uvedeného v článku 7 smernice. Táto možnosť by totiž mohla prispieť k odstráneniu odstrašujúceho účinku pre predajcov alebo dodávateľov spočívajúceho v tom, že sa takéto nekalé podmienky voči spotrebiteľovi jednoducho neuplatnia, keďže predajcovia alebo dodávatelia by sa totiž mohli pokúšať dotknuté podmienky používať, pretože by vedeli, že aj keby bolo rozhodnuté o ich neplatnosti, mohol by vnútroštátny súd zmeniť zmluvu v potrebnom rozsahu, a tak by ich záujmy ostali zabezpečené. Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 nemožno chápať tak, že vnútroštátnemu súdu v prípade, že zistí existenciu nekalej podmienky v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, umožňuje zmeniť obsah uvedenej podmienky namiesto toho, aby ju voči spotrebiteľovi jednoducho neuplatnil (rozsudok Súdného dvora EÚ C-618/10 Banco Espanol de Crédito SA proti Joaquínovi Calderónovi Caminovi, bod 65, 69, 71).

Ako teda vyplýva z obsahu spisu úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi konania v spotrebiteľskom úvere uzavretého dňa 07. 05. 2008 podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Rovnako sa odvolačný súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že zmluvná odmena za poskytnutie úveru a za poskytnutie revolvingu je neprimerane vysoká a v rozpore s dobrými mravmi a že v danom prípade ide o duplicitnú odmenu, nakoľko odmena za poskytnutie úveru je zahrnutá v úrokovej sadzbe za poskytnutý úver. Poskytnutý úver je teda z uvedeného dôvodu bezúročný.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Vzhľadom na to, že predmetný úver je bezúročný, správne postupoval súd prvého stupňa ak uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1 286,36 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi tým čo žalobkyňa žalovanému už uhradila a poskytnutou sumou úveru (2 381,76 Eur - 1 095,40 Eur).

Čo sa týka vznesenej námietky premlčania žalovaným, táto pri rozhodovaní o uplatnenom nároku zohľadnená byť nemohla. Žalobkyňa sumu 2 381,76 Eur (36 splátok po 66,16 Eur) pozostávajúcu

z poskytnutého úveru a dojednaných úrokov uhradila v celom rozsahu v novembri 2011 (oznámenie žalovaného zo dňa 16. 12. 2014, č. I. 19 spisu). Až týmto momentom začala plynúť 3-ročná objektívna premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia upravená v ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Keďže subjektívna 2-ročná premlčacia doba (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) nemôže začať plynúť skôr než objektívna premlčacia doba, od novembra 2011 do 12. 09. 2014, kedy bola podaná žaloba na súde, nemohlo dôjsť k uplynutiu či už 2-ročnej subjektívnej alebo 3-ročnej objektívnej premlčacej doby.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 219 O. s. p. rozsudok vo veci samej potvrdil ako vecne správny.

Pokiaľ ide o odvolanie žalovaného týkajúce sa jeho povinnosti nahradiť žalobkyni trovy konania, odvolací súd poukazuje na to, že z internetovej stránky <<https://www.google.sk/maps/>> a rovnako aj <<http://www.vzdialenosti.sk/>> a <<http://mapa-mapy.info.sk/mapa/svidnik-slovenska-republika/>> vyplýva, že vzdialenosť medzi mestami A. a O. je 60,04 kilometrov. Súd prvého stupňa postupoval preto správne, keď pri výpočte náhrady hotových výdavkov (cestovné) bral do úvahy vzdialenosť 60 km medzi sídlom advokátskej kancelárie právneho zástupcu žalobkyne a sídlom súdu. Rovnako ani námietka ceny pohonných hmôt nebola dôvodná. Z obsahu spisu (čl. 29) vyplýva, že cena, za ktorú právny zástupca žalobkyne nakupoval pohonné hmoty bola v rozhodnom čase 1,454 Eur/l. Iba v prípade, ak by právny zástupca žalobkyne nepredložil pokladničný doklad o nákupe pohonných hmôt, vtedy by bolo potrebné zohľadniť priemerné ceny pohonných hmôt, na ktoré žalovaný poukázal. Navyše odvolací súd zdôrazňuje skutočnosť, že právny zástupca žalobkyne si neúčtoval plnú náhradu hotových výdavkov za cestovné, ale len jednu tretinu (rovnako ako pri náhrade za stratu času).

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok taktiež vo výroku o trovách konania účastníkov ako správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd postupom podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní neúspešnému žalovanému bola uložená povinnosť nahradiť úspešnej žalobkyni trovy odvolacieho konania v celkovej výške 83,76 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to za písomné vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej vo výške 61,41 Eur podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a režijný paušál vo výške 8,39 Eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky, všetko zvýšené o 20 % daň z pridanej hodnoty vo výške 13,96 Eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky. Priznané trovy súd uložil zaplatiť žalobkyni na účet jej právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.